

Stanisław Grodzicki

Kol. Stanisław Grodzicki urodził się 24.08.1935 r. w Goździkowie, powiat Opoczno, obecnie przysuski, województwo kieleckie, obecnie mazowieckie. Po ukończeniu w 1953 r., w pobliskiej Mariówce, Prywatnego Liceum Ogólnokształcące im. Królowej Jadwigi rozpoczął pracę w Państwowym Wydawnictwie Naukowym w Warszawie (1953-1958).

W okresie pracy w PWN został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej, którą odbył w latach 13.12.1955 - 24.10.1957, podczas której kształcił się w szkole podoficerskiej w Toruniu w jednostce Dywizjon Artyleryjskiego Rozpoznania Pomiarowego. W szkole podoficerskiej poznał elementy wiedzy geodezyjnej i topografii, które zainspirowały go do zdobycia zawodu geodety.

W celu zdobycia praktycznej i teoretycznej wiedzy w zawodzie geodety rozpoczął pracę od zatrudnienia w Państwowym Przedsiębiorstwie Geodezyjnym (PPG). Pracując w PPG (1958-1964) ukończył Technikum Geodezyjne (1963) i rozpoczął studia inżynierskie, które ukończył w 1968 r. na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

Z zadowoleniem przyjął propozycję pracy w Instytucie Geodezji i Kartografii (1964-1973), bo zdecydowanie polepszyły się mu warunki studiowania i zdobywania teoretycznej i praktycznej wiedzy geodezyjnej i kartograficznej. W 1975 r. ukończył eksternistyczne studia magisterskie - specjalność geodezja inżyniersko-przemysłowa i miejska, a pracę doktorską obronił w 1979 r., także na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

Pracując w IGiK rozpoczął równocześnie (1971) zajęcia dydaktyczne z przedmiotu GEODEZJA INŻYNIERYJNA w Technikum Geodezyjnym i w Policealnym Studium Geodezyjnym w Warszawie (obecnie Zespół Szkół Nr 14). Zajęcia dydaktyczne z geodezji inżynierskiej, geodezji i ćwiczeń geodezyjnych prowadził nieprzerwanie przez 46 lat (1971-2017), uzyskał też kwalifikacje pedagogiczne na wymaganym kursie pedagogicznym i na wielu kursach dotyczących dydaktyki i wychowania młodzieży.

Interesując się technikami informatycznymi, które zaczęto stosować w dziedzinie geodezji i kartografii i w IGiK, ukończył kurs programowania komputerów w języku ALGOL i przyjął propozycję udziału w zespole, który opracowywał koncepcję Banku Informacji o Warszawie BIW. Zespół ten działał w Biurze Planowania Rozwoju Warszawy (1.02.1973 - 31.12.1973).

Po rozwiązaniu zespołu BIW w BPRW skorzystał z propozycji pracy w nowo utworzonej Pracowni Przetwarzania Danych Inżynierskich, w Instytucie Maszyn Matematycznych (1974-1988). Do IMM poszedł do pracy w celu zdobycia praktycznego doświadczenia w stosowaniu technik komputerowych. W IMM pracował na stanowiskach st. specjalisty, adiunkta i kierownika pracowni. Okres pracy w IMM był dosyć twórczy w jego osiągnięcia zawodowe.

Szkolił się na wielu kursach programowania komputerów (m. in. język programowania FORTRAN, "Inżynieria oprogramowania").

W IMM zajmował się zagadnieniami komputerowego wspomaganie projektowania inżynierskiego. Wykonał bardzo wiele komputerowych programów obliczeniowych i graficznych, głównie z zakresu geometrii tras komunikacyjnych, w systemach: ODRA 1300, IBM 370, RIAD 32 i 20, PDP11, MERA 400, SM 4. Programy te wykorzystywał w dydaktyce geodezji w szkole.

Ważnym zrealizowanym zadaniem w IMM było zaprojektowanie i opracowanie (wraz z zespołem, którym kierował) programów fortranowskiej biblioteki matematyczno-statystycznej na polski minikomputer MERA 400. Za opracowanie i wdrożenie tej biblioteki otrzymał w 1981 r. zespołową nagrodę państwową Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego.

Działalność dydaktyczna w szkole, programowa i naukowa w IMM spowodowała napisanie rozprawy doktorskiej Analiza geometrii tras komunikacyjnych w aspekcie zastosowań techniki komputerowej (obrona 19.01.1979 r.) oraz napisanie i wydanie (WKiŁ 1987) książki GEOMETRIA TRAS - algorytmy obliczeń, komputerowo wspomagane projektowanie.

W latach 1.03.1989 - 30.11.1990 pracował w Zakładzie Badawczo-Rozwojowym Budownictwa Kolejowego PKP na stanowisku zastępcy dyrektora, a praktycznie przez cały okres zatrudnienia pełnił obowiązki p.o. dyrektora.

W okresie 1.12.1990 - 31.05.1992 został zatrudniony na stanowisku głównego specjalisty w Departamencie Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa.

W latach 1.06.1992 - 31.12.1997 był kierownikiem Zakładu Informatyki w Polskim Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym S.A., kontynuując w dalszym ciągu działalność dydaktyczną geodezji w Zespole Szkół Geologiczno-Geodezyjno-Drogowych w Warszawie.

Ostatnie trzy lata przed emeryturą pracował w Warszawskim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym S.A. na stanowisku głównego technologa i jednocześnie kierował Zakładem Badań i Wdrożeń.

Na emeryturę odszedł 1. września 2000 r., ale jego działalność zawodowa nie została zakończona. Jej kontynuacją była praca pedagogiczna w Zespole Szkół Nr 14 w Warszawie i jest jeszcze społeczna praca w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich. W szkole przepracował 46 lat w jego ulubionym zawodzie dyplomowanego nauczyciela praktycznej nauki zawodu technika geodety do 31. sierpnia 2017 r., w tym 17 lat będąc na emeryturze (10 lat na pełnym etacie, a 7 lat na części etatu).

Działalność edukacyjna Stanisława Grodzickiego, oprócz prowadzenia przez 46 lat (1971 – 2017) wykładów i ćwiczeń z geodezji w szkole, zawierała także inne opracowania, jak np.:
1. Opracowywanie (współautor) podstaw programowych i programów nauczania w zawodzie technik geodeta – współpraca: GUGIK (1984-1985), Instytut Badań Edukacyjnych (1994 – 1997) MEN, Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej (2005 – 2006) MEN.

2. Opracowanie recenzji podstawy programowej kształcenia w zawodzie TECHNIK GEODETA (symbol cyfrowy 311[10], 2011 r.).
3. Recenzowanie zadań egzaminacyjnych w zawodzie technik geodeta – współpraca z Centralną Komisją Egzaminacyjną od 2006 do dziś.
4. Egzaminowanie osób ubiegających się o uprawnienia i przygotowywanie zadań pisemnych na egzamin na uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii - GUGiK (2004 – 2019). Ma uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii z zakresów 1, 2, 3.
5. Opracowywanie zadań testowych, pisemnych i ustnych w Mazowieckim Konkursie Praktycznej Wiedzy Geodezyjnej (MKPWG), organizowanym przez Zespół Szkół Nr 14 w Warszawie od 2012 do dziś, jest inicjatorem i sponsorem tego Konkursu.
6. Publikowanie zadań z zakresu geodezji w "Przeglądzie Geodezyjnym" – od 2015 do dziś.
7. Prowadzenie wykładów (2010 – 2017) na kursach przygotowawczych do egzaminu państwowego na uprawnienia zawodowe z zakresu geodezji i kartografii, organizowanych przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich.

Jego działalność edukacyjna była pozytywnie oceniana i wielokrotnie nagradzana przez wszystkich pięciu dyrektorów szkoły, którzy nią kierowali podczas jego 46-letniej pracy nauczycielskiej. Jego pracę nauczyciela zawodu doceniły też władze edukacyjne Warszawy. Oto wybrane, niektóre dokumenty świadczące o dobrej pracy dydaktyczno-wychowawczej:

- * Wyróżnienie w I edycji Nagrody Edukacyjnej Prezydenta m. st. Warszawy, kategoria "Najlepszy nauczyciel warszawski" (szkoły ponadgimnazjalne). Warszawa, 16 grudnia 2002 r.
- * Medal: PRZYJACIEL SZKOŁY. Podziękowania za długoletnią pracę i serce oddane szkole – Dyrektor, nauczyciele, rodzice i uczniowie Technikum Geologiczno-Geodezyjno-Drogowego w Warszawie (Jubileusz 100-lecia Warszawskiej Szkoły Geodezyjnej, 18 listopada 2016 r.).
- * Dyplom uznania Marszałka Województwa Mazowieckiego – za wieloletnią, rzetelną i efektywną pracę dydaktyczno-wychowawczą oraz zaangażowanie w działalność na rzecz rozwoju Technikum Geologiczno-Geodezyjno-Drogowego im. prof. dr. Stanisława Kluźniaka w Warszawie, 18.11.2016.

Pracował zawodowo, w oficjalnym zatrudnieniu, 64 lata (1953 – 2017), w tym 59 lat pracy w instytucjach geodezyjnych. Na emeryturze jeszcze działa społecznie na rzecz dobra geodezji w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich.

Podsumowując ilościowo, łącznie z wymienionymi już dokonaniem w pracy zawodowej, ma zrealizowanych 32 publikacje, 12 opracowań niepublikowanych oraz 14 recenzji książki oraz różnych artykułów i opracowań.

Od kilkadziesiąt lat czynnie działa w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich (członek od 1.01.1965 r.). W Oddziale SGP w Warszawie pełnił różnorodne funkcje. Był członkiem i przewodniczącym wielu komisji oraz wiceprezesem Zarządu Oddziału. Ponadto był członkiem Zarządu Głównego SGP, z wyboru imiennego (2013 – 2017) oraz jest członkiem Komisji Seniorów i Historii Ruchu Stowarzyszeniowego FSNT-NOT (2018 – 2021), a także członkiem Głównej Komisji Historii i Tradycji SGP (2017 – 2021).

W 2018 r. opracował historię działalności Oddziału Warszawskiego SGP w latach 1994-2018 pt.: Działalność Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Warszawie w latach 1994-2018. Jest to opracowanie w ramach tworzenia III tomu Historii SGP.

Od początku roku 2019 jest współinicjatorem i redaktorem, wydawanego przez SGP, "Słownika Biograficznego Geodetów i Kartografów Polskich".

Za pracę zawodową, edukacyjną i społeczną otrzymał odznaczenia: Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, odznakę honorową "ZA ZASŁUGI DLA GEODEZJI I KARTOGRAFII", "MEDAL KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ", odznaki honorowe NOT: diamentową, złotą, srebrną, odznaki honorowe SGP: diamentową, złotą, srebrną, dyplom honorowy zasłużonego seniora SGP, medal "W DOWÓD UZNANIA".

Na XXXIX Zjeździe Delegatów SGP w dniu 30 czerwca 2017 roku w Olsztynie nadano Mu GODNOŚĆ CZŁONKA HONOROWEGO STWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH, a dnia 11 grudnia 2019 r. otrzymał MEDAL 100-LECIA STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH.